

1886-11-16

AFSENDER

Eline Lange

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Omtalte personer:
Molly Bech
Nanny Bech
Harald Boisen
Johannes Kragh
Eline Lange
Jonathan Lange
Susette Maribo
Agnete Skovgaard
Niels Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 48 nr. 76

DOKUMENTINDHOLD

Eline Lange fortæller at Niels Skovgaard er kommet hjem fra sit ophold i Sverige og at hun har givet ham adgang til Joakim og Agnete Skovgaards stuer i deres fælles hus i Rosenvænget.

TRANSSKRIFTION

Mappe 48 brev nr. 76

d. 16 Nvbr. 1886.

Hvor det maa være henrivende at høre paa Bølgeskvulp og indaande den Luft, som følger med. Det har nok givet vor søde Pige gode Kræfter og frisk Mod. – Jeg kan ikke vide om Fr. Bech nu er kommen hjem, saa er hun og hendes Søster nok ikke lidt glade. Det er saamæn ikke saa let at skrive i Aften, for Ingrid har faaet far i alle mulige Mapper og Billeder, saa er det saa fristende at se derhen, i Stedet for at skrive. Det er baade Joakims Skitsebog og Agnetes Tegnebog, – "den signede Dag" og "Maanederne", Agnetes Program til Jubilæums Syn-

-2-

getorsdag og Programmerne til "Jomfruen". O.s.v. o.s.v. Det var dog et dejligt Brev til Jona igaar og hvor var Dekorationen glimrende! – Jeg tænker at Netebasse har haft travlt med at sy paa Hanerne, det er vist et mere interessant Værk, naar Joakim har tegnet dem og Du syet og han seet og Du studeret og broderet.

Onsdag.

Nu har jeg været ude at hilse paa Fr. Bech, som kom Mandag Aften, hun var fuld af Glæde over Eder og lod ogsaa til at være nok saa frisk, skjøndt hun laa i Sengen paa sin Søsters Kommando, fordi hun havde Halspine, det var nok især fordi hun havde snakket altfor meget igaar. Tak for den skønne Kurv Agnete! jeg tog den flux med mig hjem og Folk saa ganske nysgjerrige efter den; men om jeg nogensinde faaer den fuld af Druer, det er et stort Spørgsmaal. Dog skal

-3-

den sikkert blive benyttet, f. Ex. til nystrøget Tøj. –

I ved vel nok at Nils allerede for nogen Tid siden er kommen hjem fra Sverrig. Fru Maribo havde givet mig Nøglerne til Eders Stuer, for at han ikke skulde bruge dem til "Pulterkammer," men han var nok altfor indeklemt i de 2 Rum, som var overladt ham, saa han kom øjeblikkelig herud og holede Nøglerne. Han syntes vist at jeg var en frygtelig Bussekone, fordi jeg kom med en hel Del Indvendinger; men jeg kunde

begribeligvis ikke modstaa hans gode Øine, som jeg glædede mig over at faa at se ved samme Lejlighed, for saa vidt som de vare at se for alt det sorte Haar, der nu naaede lige til Brynene. Gregersen sagde til Jonathan: "Min Faer sagde altid til mig: Haaret fra Panden, Dreng, men det maa Skovgaards Fader øjensynlig have forsømt." – Jonathan havde sine Kammerater herhenne i Søndagsaftes, fordi han altid har travlt om Mandagen. Valdemar K. og Johannes Kragh havde

-4-

gjort Aftale om at spille noget for os, som de havde indøvet, men J. udeblev desværre. Det var imidlertid en lille Trøst at Herup-Petersen kunde spille de Smaating her laa; og tilsidst fik Jona sig en lille *Glunte sammen med Hans Jørgen og Fader. Nu havde Glunterne hvilet en lille Tid, fordi Harald B. er borte, hjemme i Præstegården i Vinter. Hans Jørgen seer helt aldrende ud med Skjæg paa og Thorvald Kornerup, som lige saa saare han kom hjem fra sin Marine-Soldatertur, fik en Ansættelse i statistisk Bureau er Værdigheden selv. Det var jo Aarsdagen efter hin Søndag, da Joakim var her for første Gang og I gik ud i Søndermarken og legede Tagfat. Nu har jeg nok ikke mere at fortælle, saa Gud i Vold! Kjærlig Hilsen fra Fader og alle Søsken; de allervarmeste fra Moer.

*Det var efter at Thora var kommen hjem, saa hun accompagnerede; hun havde været henne til Pigemøde, som P.M. vist har talt om; de have god Fremgang, den Aften var der 17 Piger.

2. 16. Novr.
1886.

Hvor det man vore henri-
vende at høre par Bølge søuf
og indaande den Luft, som
følger med. Det har nok gi-
vet vor søde Pige gode Kræfter
og frisk Mod. - I Dan ikke vi
de om Fr. Berth nu er kommen
hjem, saa er hun og hendes Sø-
ster nok ikke lidt glade. Det er
saa godt ikke saa let at adrive
i Aften, for Julest har faaet
fat i alle mulige Mapper og Bit-
leder, saa er det saa fristende
at se derhen, i Stedet for at adri-
ve. Det er baade Jochims Bitse-
bag og Agnetes Tegnebog, "den
signede Dag" og "Maanederne"
Agnetes Program til Jubilæums' Lys.

Ordy.

den aldus bleef benyhet, p. 2.
 bij aangehoort Ja.
 Het oel was al. Nils atlaete for nogen
 Tid om at komme hjem for den
 rig. den Marids hote givet mig. Nils
 Comte til den Plac, for at han vil
 skulle bringe dem til, Tellerkammer,
 men han var der elffor indseende
 i de 2 Rum, som var overalt
 han, sa han som gettedeli kom
 y hvide Nidlene. Han syntes vid
 at p. var en pyg. Pansone,
 f. d. i. som var en del del ad
 vendinger men p. Ende begrebe
 sig. He midst har, han gode
 fine, som p. glade de me;
 over at for at se ved samme
 Lejlighed, for en vidt som de
 var at se for aldt det sorte
 Haar, der var menede sig, det
 Prognen. Grogden sagde til for
 traw: "Nils. For sagde altid det
 mig: Nils for Pander, Drang,
 men det var Bogens Fader
 givende, han forind."
 Genthens havde sine Kammerer
 berømte i Sidses ofte, fordi han
 altid var i alle om Mandagen.
 Valmet R. y Johans Kong & hote

+ Det var efter at Thor var kommen hjem, saa hun seer sig om; hun
maade sige: "Hvad er det for en dag?" Det var en dag, som hun
havde set før, men det var en anden dag, som hun havde set før.
Hun havde set den dag før, men det var en anden dag, som hun
havde set før.

gjort Aftale om at spille noget
for os, som de havde indøvet, men
der blev desværre. Det var imidlertid
lidt en lille Trist at Hørup-Petersen
kunde spille de Smukke her, og
og tilslut sig sine en lille Glæde
sammen med Hans Jørgen og Fader.
Nu havde Glæderne hvilet en lille
Tid, fordi Harald B. er borte, ligesom
me i Prolegandus i Vinter. Hans
Jørgen seer helt aldreende ud med
Lige paa og Thorvald Kornem, som
lige saa saare kan som hans fra
sin Marine-Soldater, og en
Anerkendelse i statistisk Bureau og
Vandigheden selv. Det var jo Lars
dager efter hin Søndag, da Jørgen
var her for første Gang og fik ud
i Søndags og levede Tegn.
Nu har jeg nok ikke mere at
fortælle, saa Gid: Vold!

Kjærlig Hilsen fra Fader og
alle Løbende, de aller-
varmeste fra

Mor.